

Gál Sándor

Van, ami van

Gál Sándor
(1937, Búcs) felvidéki költő,
író, újságíró, Buzitán él,
József Attila-díjas

1

mit kezdhettek
ma a jegenyékkal
őrséget álltak akkor
moccsanatlanul
az út mentén
le egészen a vízíg
szinte már
nem is élön
a rájuk zúduló ágyútűzben
s ahogy a karámból
a lovak is kiszabadultak
és száguldtak vadul
szügyig a hóban
s távolodván egyszer csak
emelkedni kezdtek
égi táltosokká lettek
csupasz patkóvasaik
mind porrá törtek
miközben egy eltévedt szilánk
karomba csapódott
és a kabátujj rongya
véremtől lett izamos
és megfeketedtek
a látható égtájak
kimozdultak helyükből
a t ú l s ó f é l hegyei is
és egy haldokló fekete kanca
kifordult belei lánggra lobbantak
itt égnek ma is
lehunyt szemhéjam mögött
így nem nehéz hazatalálni
ebben a m o s t a n i éjszakban
hiszen talpam alatt
az otthoni kövek
azóta is mozdulatlanok

2

a kapuszárnyak összecsukódnak
pedig szél se moccan
és levél se zizzen
van ami volt
való vagy látszat
a csend mélysége
vagy a mélység csendje
virágvitorlák
közel az éghez
szárnyatlanul szállnak
s lassan elégnék
fekete porrá lesznek
részei a néma éjnek
vagy egy kisdéd sugallatnak
hogyan volt vagy lesz
alant vagy távol
az elérhetetlen magasban
talán ez az igazi otthon
az i g a z i haza egybetörve
túl a zárákon bilincstelenül
és a zápor nyomai is
láthatók még
aprócska kusza erecskék
kövek közötti ágbogok
egykori örvénylések fattyai
de lehet hogy
zengő hárfák
mindent tagadó
égi fegyverek
sarlók vasvillák és kövek
csupa test nélküli való
vélhated a t e g n a p ez
vagy az elveszett jövő
így távolból is látható
hogyan a végtelen is bezárható